

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

VIII. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM.

Ára: 30 fillér

1966. MÁJUS 7.

Nagyobb gazdasági önállóság a felsőoktatási intézményekben

A felsőoktatási intézmények központi finanszírozási rendszere az utóbbi években már fékezte az egyetemek fejlődését. A jelenleg érvényes pénzügyi rendszer túlzottan merev, központosított és különösen az új gazdaságirányítási rendszer körülményei között nem tudná betölteni feladatát. Az egyetemeken bevezetésre kerülő intenzívebb oktatási módszerek, a fokozottabb nevelési és tudományos feladatok rugalmas pénzügyi rendszert igényelnek és szük-

ségessé teszik a pénzügyi források bővítését is.

Az anyagi eszközök merev központi elosztásával, megkötöttségével szemben olyan rendszerre van szükség, amely biztosítja a kívánt célokra ösztönző, hatékony gazdálkodást. Az egyetemi pártbizottság április 25-i ülésén a fenti kérdések kerültek megvitatásra. Az előterjesztés részletesen tárgyalja, milyen változtatásokra lenne szükség az oktatók bérezésének, az egyetem gazdálkodási rendszerének, a

hallgatók anyagi ösztönzésének területén.

A javasolt rendszer egyik fő vonása lenne, hogy az egyetemi vezetés pénzügyi hatásköre, döntési joga növekedne. Ezzel kapcsolatban szükség van a finanszírozási rendszer mechanizmusának tökéletesítésére is. A javaslat másik fontos célkitűzése, hogy a bérrendszer és az ösztöndíjrendszer átalakításával ösztönözze oktatóinkat a minőségi munkára, hallgatóinkat a nagyobb tanulmányi fejelemre, önálló tanulásra.

Nincs helyünk és módunk részletesen ismertetni a javaslatban szereplő és a vitán elhangzott kérdéseket. A teljes anyag lapunk két számát teljesen megtöltene. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy oktatóinkat és hallgatóinkat néhány részletkérdés is érdekeli, ezért következő számunkban egy-egy témát kiragadunk és ismertetünk. Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy jelenleg a Magyar Ifjúságban nyilvános vita folyik az ösztöndíjrendszerről, annak hiányosságairól és ösztönzőbbé tételének lehetőségeiről. F. P.

TANÉV VÉGI TUDNIVALÓK

VIZSGAIDŐSZAK

A nappali hallgatóknak:

- I. évfolyamon: május 23—június 25-ig
- II. évfolyamon: május 23—június 11-ig
- III. évfolyamon: május 23—június 18-ig
- IV. évfolyamon: május 2-től 25-ig.

Utóvizsgaidőszak:

- I. és III. évfolyamon: szeptember 1-től 15-ig
- II. évfolyamon: június 13-tól 18-ig
- IV. évfolyamon: május 26—június 4-ig.

Esti-levelező hallgatók vizsgaidőszaka:

- I—III. és IV. évfolyam, valamint a mérnök-közgazdászok és kiegészítő tanárszakosok részére: május 23—június 25-ig.
- II. évfolyamon: május 23—június 11-ig.
- V. évfolyamon: május 2-től 25-ig.

Utóvizsgaidőszak:

- I—III. és IV. évfolyam, valamint a mérnök-közgazdászok és kiegészítő tanárszakosok részére: szeptember 1—15-ig
- II. évfolyamon: június 13—18-ig
- V. évfolyamon: május 26—június 4-ig.

Előrehozott vizsga:

A nappali tagozat III. évfolyamán — tekintettel a szakmai gyakorlatra — május 16-tól 21-ig lehet előrehozott vizsgát tenni. A IV. évfolyamon április 25—30 között ugyancsak lehetőség volt előrehozott vizsgára. Az esti-levelező tagozaton — az érdekelt tanszékek vezetőinek hozzájárulásával — azokból a tárgyakból lehetséges vizsga előrehozás, amelyekből kötelező foglalkozás nincs, illetve az már befejeződött. Ez esetben az I—IV. évfolyam esti-levelező hallgatók május 2-től, az V. évfolyamosok április 20-tól tehetnek előrehozott vizsgát. (Ajánlatos, hogy a nappali tagozat hallgatói egy-egy tárgyból csoportosan vizsgázzanak, ez esetben jelentkezésük a csoportbizalmi útján történik.)

A hallgatóknak minden vizsgaköteles tantárgyból a rendszeres vizsgaidőszakra kell jelentkezni. Amennyiben a vizsgán nem jelennek meg, távolmaradásukat az illetékes dékánai hivatal — különlegesen indokolt esetet kivéve — a vizsganyilvántartó könyvben „elégtelen” vizsgaként tünteti fel és a vizsgájuk letételét csak az utóvizsgaidőszakban, utóvizsgajegygyel engedélyezi. (Az igazolatlan távolmaradásból eredő utóvizsgát figyelembe veszik az esetleges utóvizsgák számánál.) A nappali tagozat IV. és az esti-levelező tagozat V. évfolyam részére a régi rendszerű államvizsgákat június 6-tól július 15-ig kell megtartani.

VIZSGÁRA JELENTKÉZÉS

A nappali hallgatóknak:

I—III. évfolyamon: május 10—14-ig, naponta délután 2 órától, illetve szombati napon reggel 8 órától jelentkezhetnek. A gazdaságtörténeti, gazdaságtörténeli, jogi és népgazdaság tervezési, továbbá a technológia és áruismeret tanszéken, valamint a közgazdaságtan története tárgyából a vizsgára jelentkezés a nappali tagozaton már május 9-én lehetséges. (A világgazdaságtan tanszéken április 23 óta.)

Az esti tagozat I—IV. évfolyam hallgatói, valamint a budapesti mérnök-közgazdász hallgatók május 10—14-ig személyesen vagy telefonon jelentkezhetnek vizsgára.

A levelező tagozat I—IV. évfolyam hallgatói, valamint a vidéki mérnök-közgazdászok és kiegészítő tanárszakosok vizsgajelentkezése május 2—7-ig az érdekelt tanszékhez intézve írásban történik.

SAKMAI GYAKORLAT

A nappali tagozat valamennyi szakának III. évfolyamán (beleértve a külföldi hallgatókat is) a szakmai gyakorlat június 20-tól július 30-ig tart.

A szakmai gyakorlatról szóló beszámoló dolgozatok beadási határideje: szeptember 15.

Az agrár-közgazdász szak II. évfolyamos hallgatóinak szakmai gyakorlata július 11-től augusztus 6-ig lesz. Ennek során a hallgatók munkanapló vezetésére kötelezettek, beszámoló dolgozatot írniuk nem kell.

★

Az 1966/67-es tanév ünnepélyes megnyitása: szeptember 12-én lesz. Az első tanítási nap: szeptember 13.

Ötnyelvű klubdelután

Nyelvi köreink több éves hagyományukhoz híven, az idén is megrendezik (egész évi munkájuk mintegy összefoglalójaként) az ötnyelvű műsoros délutánt. Ez alkalomból nem előadóteremben, hanem a klubban gyűlnek össze az idegen nyelveket kedvelő hallgatók. A rendezvény ugyan nem jelenti azt, hogy nyelvi köreink be is fejezik az évi működésüket, májusban még lesz egy-két program.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk a május 11-én (szerdán) délután fél 3-kor megrendezésre kerülő ötnyelvű klubdelutánra.

Nyelvi Köri Vezetőség

ÁLLAMVIZSGA

Legutóbbi számunkban ismertettük a másodikéves államvizsga I. szigorlatával kapcsolatos tudnivalókat. Kiegészítésképpen közöljük, hogy ennek a vizsgának eredményét mind a negyedik félévi átlageredménybe, mind az oklevél minősítésénél beszámítják.

Az ezredik

Hallgatóink tüntetése az amerikai követség előtt

Közvetlenül május 1 előtt lőtték le Vietnamban az ezredik támadó amerikai repülőgépet. Ez adta az ötletet egyetemünk szolidaritási bizottságának, hogy az ünnepi felvonuláson „jubileumi” táblával vonuljon fel. Az ünnep előtti éjszakán néhány lelkes hallgató fából és papírból jókora makettet készített — ami talán nem volt tökéletes mása egyik repülő halálgyárnak sem, de a hivatlan vendégek iránti gyűlöletet kifejezésre juttatta. Különösen azzal, ami a felvonulás után következett.

Az ELTE szolidaritási bizottságával közösen határoztuk el, hogy a két egyetem hallgatói, valamint középiskolások és ifjú gardisták csoportja tiltakozó menettel az Egyesült Államok követsége

elő vonul, hogy elítélje az amerikaiak szennyes háborúját. Aktuális vietnami mondanivalóval kibővített forradalmi dalokat énekelve, magyar és angol nyelvű transzparenszeket magasra emelve vonult a mintegy háromszáz főnyi lelkes csapat a Szabadság térre. „Aki Vietnambot bántja, népünknek az nem barátja” — zengett a kiáltás.

A követség épülete előtt először beszédet mondott az egyik diák, majd ismét forradalmi dalokkal, kiáltásokkal fejeztük ki tiltakozásunkat. Végül a Vietnami Demokratikus Köztársaság néphadseregének küldött üdvözlő távirat felolvasása után, felgyújtottuk az „amerikai bombázógépet”, a jenki imperializmus embertelenségének szégyenteljes jelképét.

„Segítsük őket — minket védenek!”

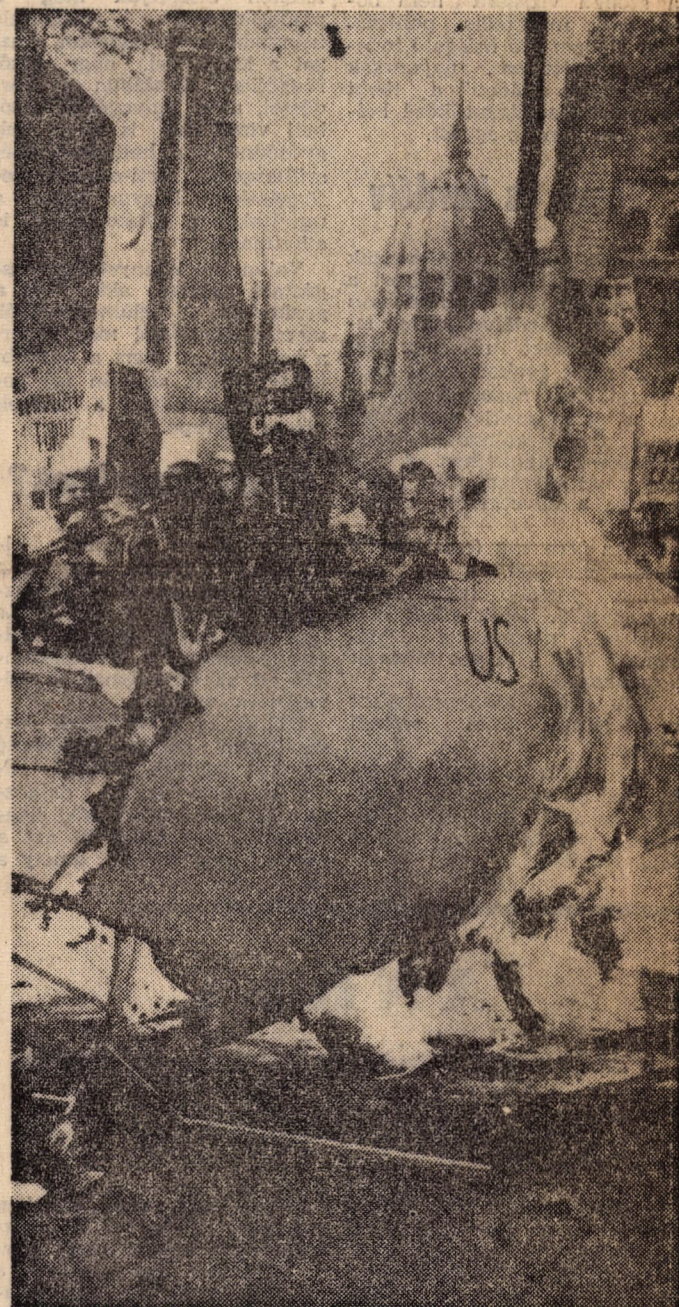
Üdvözlő távirat

A Vietnami Néphadsereg valamennyi harcosának!
Az egész hadrakelt vietnami népnek!

Kedves Elvtársak!

Mi, a budapesti amerikai követség előtt tüntető magyar fiatalok, harcos elvtársi üdvözlőnként küldjük Nektek az 1000. amerikai repülőgépet a Vietnami Demokratikus Köztársaság felett történő megsemmisítése alkalmából. Ez a nagyszerű haditeft újabb bizonyítéka a hős vietnami nép legyőzhetetlenségének. Biztosítunk benneteket arról, hogy készen állunk arra, hogy minden szükséges módon segítsük győzelmes harcokat.

Budapest, 1966. május 1.

(Foto: Faklen)

Kérdőíves vizsgáztatás

A fogadtatás

Az ipargazdaságtan tanszék két évvel ezelőtt kezdte el a programozott vizsgáztatás egyik módszerét, a kérdőíves vizsga bevezetését. A módszert a tapasztalatok alapján szinte félévről félévre javítottuk és több mint ezer vizsga tapasztalata alapján állíthatjuk, hogy maga a módszer is sikeresen „vizsgázott”.

Miből áll ez a siker? Először a vizsga maximális objektivitásából, az egész tananyagból való felkészülés megállapíthatóságából és végül a hallgatók rendszeresebb, alaposabb felkészülésére való ösztönzéséből.

A módszer támadói, főleg a nem készült vizsgázók köréből kerülnek ki, akik éppen az objektivitás és a teljes anyag visszakeresése miatt félnek a kérdőívektől, és szívesebben válaszolnának szerencsés kézzel kihúzott — esetleg csak két megtanult — kérdésre.

A magam, három felvélen keresztül lebonyolított, mintegy 400, kérdőíves vizsgáján „csodálatos módon” a kitűnő és jeles rendű tanulók mindíg elérték az ötöst biztosító pontszámot. Amikor azonban a szóbeli vizsgára nem bocsátható, minimális pontszámot el nem érő hallgató indexét kinyitottam, ugyancsak „csodálatos módon” a többi elégtelen osztályzat közé kellett beírnem az egyest.

Test és kérdőív

Milyen módon alkalmazzuk a kérdőíves vizsgarendszert a gyakorlatban? Szándékosan nevezem kérdőívesnek az ismertebb teszt rendszer helyett, mert gyakorlatunk csak nyomokban hasonlítható az orvosi és műszaki egyetemen évek óta alkalmazott teszt rendszer vizsgákhoz. A két budapesti egyetem teszt rendszerére a következők jellemzők:

1. Az íven sok (esetleg 100) kérdés szerepel.
  2. A legtöbb kérdésre a megadott feleletek közül aláhúzással, népszerűen „totózással” kell a helyes feleletet kiválasztani.
  3. A teszt alkalmazásakor egyidejűleg nincs szóbeli vizsga.
- Az ipargazdaságtan tárgyából, jellege miatt, a teszt rendszer az alább ismertetett formában kérdőívesre kellett fejlesztenünk.

Az ívre 12 kérdést veszünk fel, melyekre a vizsgázónak 30 perc alatt kell írásban válaszolnia.

Az egy íven szereplő kérdéseket a tananyag összes fejezetéből válogatjuk. A kérdések általában definíciókra, összefüggésekre, irányelvekre, alkotó tényezőkre, kritériumokra, ritkábban képletekre vagy a legfontosabb gazdasági adatokra vonatkoznak.

Lehet-e puskázni?

Tapasztalatok szerint a legjobban felkészült hallgatók a kérdésekre 25–28 perc alatt tudnak válaszolni. A nagy terjedelmű tananyagból készített legjobb „puskából” is lehetetlen a különböző helyeken előforduló helyes válaszokat kikeresni, ezért ez a rendszer a meg nem engedhető eszközök használatát úgyszólván lehetetlenné teszi. A felkészületlen hallgatók tehát „joggal” panaszkodhatják, hogy a 30 perc kevés.

A kérdőíven elért pontszám, kisebb-nagyobb toleranciával igen jól elősegíti a hallgatók tudásának értékelését. Féltékenként tanszéki értekezleteken állapítjuk meg a pontszámoknak megfelelő irányadó érdemjegyeket, azaz a kikötéssel, hogy ettől függetlenül általában egy kérdéssel, azaz, lényegében szóbeli vizsgával is meg kell győződnünk a hallgató felkészültségéről, érti-e az összefüggéseket, hogyan tudja a tanultakat a gyakorlatban is alkalmazni.

Valamivel könnyebb a vizsgázató helyzete akkor, ha a gyakorlati foglalkozásokról, szemináriumokról már ismeri a hallgatókat, mert a korábbi tapasztalatok alapján így tovább zsugorodhat a szóbeli vizsga szerepe.

Kinek kényelmes?

A kérdőíves rendszer ellenzőinek kifogása, hogy ez a módszer az oktatót, vizsgázatót kényelmét szolgálja. Le kell szögeznem, hogy a módszer jelentékeny többletmunkát ad az oktatóknak, a következők miatt.

Először is a kérdőívek összeállítása komoly előkészítő munkát igényel. Magam eddig kb. 1000 kérdést dolgoztam ki, melyből tanszéki értekezleten válogattuk ki azt a néhány száz kérdést, amely a

vizsgaidőszakonként összeállított 10–15 féle kérdőívben szerepelt.

Másodszor: elmélyült, igényes munkát jelent a kérdőívek kiértékelése, osztályozása, különösen, ha azt nemcsak mechanikusan hajtjuk végre, hanem a hallgatóval megbeszéljük hibás, vagy kétértelmű feleleteit.

Harmadszor: a legtöbb hallgatónál a kérdőív mellett szükséges a hagyományos szóbeli vizsgáztatás is. Például, ha a hallgató pontszáma éppen csak eléri a kötelező minimumot, vagy, ha a magas pontszámú írásbeli vizsga realitása kétséges, továbbá minden olyan esetben, amikor az oktatónak a hallgatóról a gyakorlati, szemináriumi órákon nyert tapasztalata, a hallgató eddigi eredménye, szorgalma, hozzáállása, szülőkészsége teszi felkészültségének alaposabb vizsgálatát.

És a hátrányok?

Tekintsük át röviden a rendszer rossz alkalmazásából adódó hátrányokat is.

A hallgatók kisebb hányada, még jó felkészülés esetén is, csak szóban tudja tudását megfelelően kifejezni, írásbeli felelésre kevésbé alkalmas. Ilyen esetekben feltétlenül alkalmat kell adni szóbeli vizsgára.

A hallgató, nem ismerve a kérdőív átfogó kérdéseit, csak a lexikális tudás elsajátítására törekszik. Megoldás: a szemináriumokon, gyakorlatokon az oktató meggyőződhethet az összefüggések elsajátításáról, amire egyébként alkalom van a kiegészítő szóbeli vizsgán is. Ezenkívül a kérdőívre felvesszünk összefüggésekre vonatkozó kérdéseket.

A hallgató hozzájuthat a kérdésekhez, vagy a vizsgát megelőző napokon a korábban vizsgázottaktól tájékozódhat — ami lényegében nem káros jelenség, ha például az összes kérdéseket megtanulják. Mindenesetre több kérdőívet kell kidolgozni, s azokat egyenletesen elosztva felhasználni.

A teszt rendszer természetesen állandóan fejleszhető, először újabb kérdések kidolgozásával, majd az eddig felhasznált ívek kiértékelésével, a túl könnyű kérdések elhagyásával, a nehezebb bizonyult kérdések feltevési formájának megvizsgálásával, illetőleg az oktatásban való kiemelésével. Ez a munka az ipargazdaságtan tanszéken folyamatos és biztosítja a rendszer további eredményes alkalmazását.

Dr. Antoniewicz Flórián
adjunktus

Konferencia a vállalatvezetés korszerű módszereiről

Akik a vezetés- és szervezőtudomány újabb eredményeiben jártasak, tudhatják, hogy hazai vállalatunk igen kevés alkalommal tudományosan kidolgozott és külföldön egyre szélesebb körben alkalmazott, korszerű vállalatvezetési, szervezési és üzemgazdasági módszereket. Ez a felismerés indította arra a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület ipargazdasági szakosztályának vezetőjét, hogy május 10–14 között, a rendezésre kerülő első műszeripari gazdasági konferencia tárgyának ezt a témakört válassza.

A konferencia tematikája igen széles. Előadások hangzanak el például az elektronikus számítástechnika vállalati alkalmazásának lehetőségeiről; a szocialista gazdaságvezetés és a kibernetika kapcsolatáról, az adatfeldolgozás problémáiról.

Érdekes vállalatvezetési módszereket ismertetnek, szó lesz a munkaszociológia és a munkapszichológia gyakorlati alkalmazásáról, például a motivációs módszerekről.

Szovjet és magyar szakemberek tárgyalják a gazdaságosság, a gazdasági hatékonyság megállapításának vállalati problémáit és korszerű módszereit mind a termelés, mind a műszaki fejlesztés vonatkozásában.

Nyári munkalehetőségek

A KISZ érdekvédelmi csoportja munkahelyet biztosít a nyárra azoknak a hallgatóknak, akik a szünidő alatt dolgozni szeretnének.

Jelenkezni lehet a III. emeleti 382-es szobában.

Fogadóórak:
Hétfőn: 8–10-ig.
Szerdán: a nagyszünetben.
Pénteken: délután fél 3-tól fél 5-ig.

Évek óta az elsők között

(Várad György felvételei.)

Tizennyolc felsőoktatási intézmény — 500 részvevő. A két adat önmagában is érzékletesen mutatja, milyen jelentős bázist képviselnek néptánc-kultúránk ápolásában az egyetemek és főiskolák művészeti csoportjai. Az egri seregzenle, melyre április 8–9-én került sor — ezt minden szempontból bizonyította is.

Egyetemünk népi táncosai aranyéremmel tértek haza Egerből, s a versenyen bemutatott négy szám közül a másnapi tv-adáson kettővel szerepeltek.

Népi táncosaink tehát sikerrel viszik tovább jó hírű együtt-

tesünk „hagyományait”, azt, hogy versenyeken és bemutatókon évek óta az elsők között végeznek. Egy dolog fenyegeti csupán az együttes további sikereit, az immár krónikus táncoshiány. Reméljük, szeptembertől javul a helyzet, hiszen jönnek az elsősők. Bár jelenlegi hallgatóink közül is szívesen látnánk néhány tánc kedvelő fiút...

Énekkarunk a Helikon-ünnepségen

Különvonattal érkezünk Keszthelyre, a Helikonra.

Másnap délelőtt, a Bartók-emlékmű felavatásán énekeltek a kecskeméti óvónőképző énekkarával együtt Bartók „Bolyongás” és „Ne menj el” című művét. Az ünnepségen részt vett Bartók Béla fia, aki később megtekintette a kulturális seregszemlét is.

Fellépésünkre délután került sor. Húszperces műsorunkban azok az énekszámok szerepeltek, amelyeket itt, az egyetemen is előadtunk a vietnami ünnepségen. Legnagyobb sikere a „Danadana” című számunknak volt. Este fátylas felvonulást rendeztek, majd az Agrártudományi Főiskolán ismerkedési este került sor.

Vasárnap délelőtt volt a záróünnepély s az eredményhirdetés. Az aranyérmes kórusok adtak 10–10 perces műsort s ebben a mi énekkarunk is fellépett. Énekkarunk hát szép teljesítményt nyújtott, aranyéremmel tarsolyában tért haza a Helikonról.

Bögös Éva

Szegedről jöttünk...

... Mesterségünk címere: színjátszás — és a címerben ott van a fesztiválon kapott ezüstérem.

Az egyetemi és főiskolai színjátszó fesztivált április 4–7 között tartották Szegeden. Színjátszó csoportunk Orsi Ferenc Epeios-akció című szatirájával szerepelt, azzal a műsorral, amit május 6-án itt az egyetemen is előadtunk.

Előadásunk Szegeden is közönségsikert aratott.

A Fesztivál másik — számunkra jelentős — eseménye az előző nap megtartott szavalóverseny volt. Mint az eredmény bizonyítja, hallgatóink itt is megállták helyüket. Mikó János arany, Bánki Frigyes ezüst, Erdi Csaba bronzérmet kapott, a csoport előadását pedig ezüstéremmel jutalmazták.

A fesztivál záróünnepségét és az eredményhirdetést sajnós, már nem tudtuk megvárni — az eredményről csak itt-hon értesültünk.

— aj —

A sminkmester ezúttal a rendező, Vadász Gyula

Epeios és Acemas (Erdi Csaba és Rózsashegyi János)

ANKÉT

a Pénzügyminisztériumban az üzemi gyakorlatokról

A Pénzügyminisztérium szervezésében ez év áprilisában a bankok és pénzügyintézetek képviselőinek részvételével ankétot tartottunk az üzemi gyakorlatok eddigi tapasztalatairól, hatékonyságáról és az oktatási reformmal kapcsolatos további teendőkről. Az ankétot Verebélyi József (PM), Radnai László (MNB), Kalocsai Tamás (OTP), Ernszt Tiborné (MBB), Török Anna (AB) és Szerletics József (pénzügyi tanszék) vették részt.

Hallgatóink eddigi tevékenységéről pozitív vélemény alakult ki. Az üzemi gyakorlaton részt vevők többsége a munkahelyeken feltalálja magát, gyorsan reagál a felmerült szakmai kérdésekre, megfelelő színvonalú dolgozatot ír, általános műveltsége a vélemények szerint igen magas.

Az utóbbi évek gyakorlata az eredmények mellett néhány problémát is felszínre hozott. Hallgatóink általában az említett szervek által meghirdetett pályázati témák közül választanak. Viszont a meghirdetett témák között olyan is szerepel, amelynek oktatására csak a 7., ill. 8. félévben kerül sor, s ez a tény komoly nehézségeket okozott a hallgatóknak. A probléma megoldását elősegíti, hogy a jövőben a pályá-

zatokat már szeptemberben meghirdetjük s így a szakszeminárium keretében azzal a kérdéssel foglalkozhat a hallgató, amely az üzemi gyakorlaton kidolgozandó témával egybeesik.

A hallgatók anyagi ösztönzését szolgáló díjak mértéke eddig intézményenként különböző volt. Most egységesítették és ennek megfelelően a pályázati dolgozat színvonalától függően az I. díj 700, a II. díj 500 és a III. díj 300 forint lesz. (Ugyanakkor egyszerűen több I., II., III. díj is kifizethető.) A hallgatók erkölcsi ösztönzésére igen jó módszer, amit eddig csak az Állami Biztosító alkalmazott, hogy a jól sikerült dolgozatokat a helyi könyvtár leltári számmal ellátva állományba veszi.

Dr. Szerletics József

★

PÁLYÁZAT

A Pénzügyminisztérium, a bankok és pénzügyintézetek az 1966. évi nyári üzemi gyakorlatokra pályázatot hirdetnek. A pályázati témák megtekintethetők a tanszék hirdetőtábláján. A pályázaton bármilyen szakos hallgató részt vehet.

PÉNZÜGYI TANSZÉK

„Éjtel után...”

Ez év márciusában a IV. évf. iparszakon a szaktanszék és a KISZ rendezésében évfolyamértekezletet tartottak. Ebből az alkalomból a KISZ meghívott három, korábban végzett közgazdászt, akik személyes élményeiket mondták el eddigi munkájukról.

113-an vannak az évfolyamon. Ennyien szeretnének végezni és dolgozni az idén az ipari szakon. Őket kérdezték, milyennek látják az egyetemet, saját problémáikat és közvetlen jövőjüket.

A válaszokból érdekes kép alakult ki.

Közgazdászok lesznek. Lehetőségeikről általában reális képük van, tudásukat is reálisan értékelik. Sokan nem hagyják abba a tanulást. Nyelveket tanulnak, szaktechnikumba, közgazdász-továbbképzőre, vagy a Műszaki Egyetemre kívánnak beiratkozni — úgy érzik, a közgazdász diploma mellett erre is szükségük van.

Ami pedig a közgazdasági szaktudást illeti, — és ezzel kapcsolatban a közgazdász-képzést — ezzel korántsem egyértelmű a megelégedés.

Az elégedetlenség okát egy mondatban össze lehet foglalni: nem vagyunk elég közel a gyakorlati élethez, és ez különböző helyzetekben különféleképpen érvényesül.

Az előadások látogatottsága, a szemináriumok, szakszemináriumok népszerűsége, az oktatók iránti tisztelet és megbecsülés egyaránt függvénye annak, amit színvonalban, a kérdések életszerű, érdekes megközelítésben kapnak.

A tanterv szerkezetét is ebből a szempontból nézik. Általános igény (ami a reform célkitűzése is), hogy fordítsanak több időt a szaktárgyakra, és az ilyen jellegű konkrét képzést ne az utolsó évben kezdjék el. Még az előadások terhére is jó lenne több konkrét, szakmai jellegű foglalkozást tartani.

Tehát az igény — közelebb az élethez!

És ez az igény nemcsak olyan formában merül fel, hogy gyakorlatiasabb előadásokat hallgathassanak végig. Ha úgy látják, hogy érdemes, szívesen vállalnák a nagyobb megterhelést is. Szívesebben vesznek részt azokon a szakszemináriumokon, ahol az oktató konkrét, „névre szóló” feladatot ad, olyan feladatot, amely kapcsolódik az iparvállalati gyakorlathoz. Elmarasztalják viszont azokat a szemináriumokat, amely semmi másra nem ösztönöz, csak egyes szakirodalmak elolvasására és visszaadására.

A nagyobb megterhelést szívesen vállalnák, de csak akkor, ha ez nem mennyiségi, hanem minőségi javulást jelent. És erre a minőségi ugrásra szerintük van lehetőség, hiszen a tananyagokból sok felesleges átfedést lehetne kiszűrni, ezzel idő szabadulna fel konkrét ismeretek elsajátítására. Nem általában tananyagnövekedést kérnek, hanem szakanyagokat, konkrét gazdasági számításokat, szervezési, vezetési módszereket, matematikai módszereket.

Érdekes volt, hogy a hallgatók egy része sokkal nehezebbnek képzelte az egyetemet — s ez szintén azt sugallja, hogy az oktatásban még komoly tartalékok vannak.

Amiről szintén negatív vélemény alakult ki — a munkafegyelem az egyetemen. Szerintük lehetne a munkaintenzitást emelni, de nem katalógussal, hanem tartalmas, érdeklődést keltő, színvonalas előadásokkal. Több önálló feladatot kérnek, több egyéni, vagy kisebb csoportban való foglalkozást. Talán furcsának tűnik, de elvárják, hogy alaposan számonkérjék az anya-

got, s nem azokat a tanárokat tartják becsben, akik évközben felületesek és év végén követelnek.

Még egy igen érdekes probléma merült fel, hogy mennyire tartoztak a hallgatók a szaktanszékhez. A kérdés olyan formában hangzott el, hogy van-e a tanszéken olyan oktató, akivel ha a hallgatók valamilyen problémája van, meg tudja beszélni.

Volt, aki azt felelte, hogy van, sőt, vannak ilyen oktatók. De nagyon sok olyan válasz volt, hogy — bár nyugodtan

fordulhatna egy-egy oktatóhoz —, eddig még ilyen eset nem fordult vele elő. (Végzős hallgatók!)

A szaktanszék től elsősorban állásproblémákkal, és az évvégi államvizsgálóval kapcsolatban kérnek segítséget.

Kiderült a válaszokból, hogy az első szakmai élményt általában a politikai gazdaságtan nyújtotta, hogy a tantárgyak közül elsősorban az ipartervezést, és ipargazdaságtant tartják fontosnak, és hogy úgy gondolják, a matematika szakmájuk nélkülözhetetlen része.

Az elhelyezkedés után, a gyakornoki idő alatt, az új munkahely minél több osztályával szeretnének megismerkedni, és félnek attól, hogy túl korán kapnak konkrét munkakört. Ha tőlük függne a választás, legszívesebben terv-

osztályon, üzemgazdasági osztályon helyezkednének el. Az utóbbi időben létesült üzemszervezési intézetekbe is sokan szeretnének kerülni. Az érdeklődés tehát egyértelműen szervezési irányban mutatkozik.

Ugyanakkor a hallgatók nem ismerik jól, hogy pontosan mire képesít a közgazdász diploma, jelenleg milyen rendeletek szabályozzák a közgazdászok társadalmi helyzetét, és vannak-e közgazdász diplomához kötött állások.

Elmondták véleményüket az egyeterről — elmondták magukról is. Igényesek az oktatással szemben, igényesek magukkal szemben. És — bár a külső jelek sokszor nem ezt mutatják —, többségük komolyan készül hivatására.

Kozma Judit

ÉRTEKEZÉS

ciensek improduktív trendje” vagy „Miért nem éhezik a munkásosztály?”

Bevezető sorok

Jelentőségükről felesleges bővebben tárgyalni. Kimondottan rossz: „Ellentétben azon közgazdászokkal, akik...” Miért rossz? Mert nem biztos, hogy igazad van és ha igazad van, elhiszik-e, ha pedig elhiszik, akkor vajon igazad van-e?

Jó bevezető: „Nem töreksem teljességre, csupán a kérdéskomplexum bizonyos részeredményeinek egyes vonatkozásait szeretném ismertetni a különböző közgazdasági nézetek tükrében.” (Óriási különbség!)

Kötőanyag

Azaz olyan szavak, amelyek elleplezik a lényegét a mondatok összefüzése kapcsán. Tílos leírni a következőket: „eből világosan látszik”, „szérintem” (!!!), „következésképpen” stb.

Ajánlatos viszont használni, hogy „egyesek szerinti”, „néhány nyugati közgazdász”, „tendenciájelleg”, „mint fentebb említettem” (úgyse néznek vissza).

Statistikai táblák

Elengedhetetlen a sűrű sor és oszlopvezetés. Nem lehet kisebb 20x20 cm-nél, néhány (5-6) összegrovat szükséges. Számjegyek (minimum 5), tizedesvessző elkerülhetetlen. (Ellenkező esetben áttekinthető lesz.)

Befejezés

Lehet optimista, pesszimista, szerény, semmitmondó. Nem lehet túl optimista, túl pesszimista, túl szerény, túl semmitmondó.

Felmerül a kérdés, MI LE-
GYEN A TARTALOMMAL?
„Itt ki kell jelentenünk, hogy e kérdés megválaszolására jelen tanulmány keretei nem adnak módot. A kérdés mélyebb megvizsgálása hálás feladatot jelent az elkövetkező nemzedékek igényesebb közgazdái számára.”

—ki—

Nem vagyok egyedül

Az én érdeklődésemet is felkeltette a Közgazdász hasábjain Rózsahegy aláírással megjelent cikksorozat. Meg kell mondanom, hogy (kollégáimhoz hasonlóan) én sem értek egyet vele. Hogy miért nem?

A cikkíró kiragadott példákkal igyekszik bizonyítani, mennyire tragikus ma, ha valaki kireked a társadalomból, a szerelemből, a barátságából. Cikkét olvasva, akaratlanul is úgy tűnik, hogy nálunk a fiatalok többsége barátok és igazi szerelem nélkül él.

Őszintén sajnálom azokat a társaimat, akik valóban egyedül vannak. De vajon tipikus-e az, ami velük történt, jellemző-e az egész fiataloságra? Világos, hogy nem. Hiszen a cikkíró maga is többször hivatkozik arra, hogy történetei — amelyek valódiságában enyhén szólva kétkedni lehet — kiragadottak, egyedi jellegűek. Mégis olyan megállapításokat tesz, olyan következtetéseket von le belőlük, amelyek az egész fiataloságra vonatkoznak.

A „Szerelem” című részből idézek: „...fiataloságunk szerelmi kapcsolata merőben új értelmet, tartalmat nyert.” Mi ez az „új értelem”? A szerző szerint az, hogy a „szerelem kezd leegyszerűsödni a szexuális kapcsolatra”, és hogy „a fiatalok csak eszköznek tekintik partnerüket”.

Nem tudom, ki hogy van vele, én a fiataloság többsége nevében kikérem magamnak ezt az állítást! Lehet, hogy ez a cikkíró magánvéleménye (ki, mint él, úgy íté), mindenképpen helytelen általánosítás. A szerelemtől szólva végül felteszi a költői kér-

dést: „Miért nincs erőnk, meg energiánk ahhoz, hogy megkeressük azt, aki tökéletesen hozzánk illik?” Kinek nincs hozzá ereje? Kinek nincs energiája? Különben is, mi jelent itt a többes szám első személy? A cikkíró magát, vagy a történet szereplőit, esetleg talán az egész mai fiataloságot. Hát kérdem én: ki az, aki még annyi fáradságot sem vesz magának, hogy megkeresse saját boldogságát? A szerző, sajnos, válaszolatlanul hagyta ezeket a kérdéseket.

A „Barátság” című rész bírálatával nem foglalkozom, egyetérték Schrempf József válaszával.

A „Társadalom”-ról írott cikkben is akad kétségbevonható állítás. Itt van például a cigányfiú esete, akit egyetemista (!) társai kiközösítettek társaságukból. Melyik

egyetemen történt ez az eset? És főleg: mikor történt? Tisztelt Rózsahegy kolléga! Mondd, hányszor találkozál olyan dologgal, hogy valakit származása vagy bőre színe miatt diaktársai kiközösítettek? Hiszen nap, mint nap találkozni nálunk a külföldi és magyar diákok közötti barátsággal, sőt, nem ritkán szerelemmel. Nem állítom, hogy ez utóbbi (vannak még előítéletek!) tipikus lenne, de az előbbi — a barátság — igenis az! Hányszor hallottál te olyan esetről, hogy afrikai vagy ázsiai diaktársukat a többiek kizárták maguk közül? Megmondom: egyszer sem. Mégpedig azért nem, mert ilyen eset nem történhet meg. S hogy miért nem, annak fiataloságunk nagy többségének helyes szemlélete az oka.

—Matis—

A limit szélén

avagy

Egyetemi tarifák

Illetve dékáni határozat a külföldi díjak összegéről:

1. Időben való beiratkozás elmulasztása	20,—
2. Leckekönyv késői leadása	20,—
3. Ösztöndíj határidő utáni felvétele	10,—
4. Menzajegy késői felvétele	10,—
5. Diákigazolvány elvesztése, új kérése	20,—
6. Vagyonigazolás határidő utáni leadása	20,—
7. Tüdőszűrő vizsgálat elmulasztása	20,—
8. Tandij késői befizetése	20,—

Kommentár helyett mindössze a külföldi díjakat szabályozó miniszteri utasításból idézünk egy mondatot:

„A külföldi díj nagysága a hanyagság mértékétől, ismétlődésétől függően 5 forinttól 20 forintig terjedhet.”

— K —

Kabos, a nők kedvence

A közgazdász bálók évről évre jobban sikerülnek. A korábbi gyakorlattól eltérve, a cél ma már nem a kasszasiker, hanem a jó szórakozás biztosítása. Ezt idén is elértük, olyannyira, hogy kétezer forint körüli deficit mellett érezhetően jól magukat a résztvevők. Jó volt a zenekar, tetszett a műsor, hangulatos színpontot adott a tombola — és még reggel öt óra felé, az utolsó táncnál is majdnem tele volt az aula.

A szervezést is dicsérni lehet — mulasztásul csupán egyetlen dolgot róhatunk fel. Nem szükségszerű ugyanis a „csak közgazdászoknak” rendezett bálon sem a deficit. Körülbelül ezer résztvevő volt, ami még nem jelent telet házat, és jobb „közönségszervezéssel” lehetett volna a magyar közgazdász társadalomból további 300 vállalkozót toborozni, hogy a pénzügyi mérleg egyensúlyba kerüljön. De szögezzük le még egyszer, nem ez a fontos. Hanem, hogy hangulatos, jó közgazdászbál volt.

„Rohan az idő...” énekli Koncz Zsuzsa

Főnyeremények a tombolán

(Foto: Faklen)

FOHÁSZ

Statistika-előadás szombat délelőtt. Az előadó félbeszakítja a magyarázatot:
— Próbáljanak meg egy pillanatra idefigyelnél!

KATEGÓRIÁK

A Dimitrov téri megálló következik, és a 49-esen hársávan cseng a kalauz hangja:
— Közgazdászok leszállnak, egyetemisták maradnak.

Egyszer volt, hol nem volt, túl az Operencián és a Kálvin téren, de még a Baross utcán is túl, valahol a Kun Béla téren élt egy kollégiumigazgató a hozzá tartozó diákokkal együtt.

Borz Jenőről, az igazgatóról, mindenki azt hitte, hogy boldog ember. De a látszat csal. Borz, mióta látta a tv-ben az Angyal-sorozatot, teljes lelki összeomlás szélén állt. Lelkében felgyúltak a nagyvágyak, kis tüzei, s nem tudott többé nyugodni. „Istenem, ha én egyszer detektív lehetnék” — suttogta és sokáig állt a tükör előtt. Hasonlatosságot keresett a nagy Simon és maga között. Ugy látta, hogy (kis ország vagyunk) magyar Angyalnak ő is megfelel, ezért elhatározta: rögtön keres egy alkalmas bűnügyet.

Kilépett a kollégium folyosójára és szimatolni kezdett. A szerencse kezére jött.

Este hét óra körül, az egyik szoba lakói, akik különben is régóta gyanúsak voltak neki,

Krimi mese

egy idegennel állítottak be. A fiú lengyelnek vallotta magát, de külföldiül beszélt s Borznak minden külföldi nyelv egyformán ó-szanszkritul hangzott. Szeme megakadt a nadrág farzsebében található emblémán. Egy tehenet látott rajta, egy farmert és a BOY-szót. Annyit ő is tudott amerikaiul, hogy ez azt jelenti: kém. Közben a lengyel „boy” lelkesen magyarázta, hogy ő közzgazdász, utazik a Balkánra, nincs pénze és két éjszakára szállást kér.

Borznak ekkor már szilárd meggyőződése volt, hogy a fiú amerikai kém, a CIA ügynöke vagy háborús bűnös, esetleg Csombe zsoldosa... Szeme csillogni kezdett a nagy fogás reményében, de nem szőlt semmit, hanem kismfordált a szobából. A szoba lakói ezt beleegyezésnek vették, agy neműt adtak barátjuknak s nem sokára békésen hortyogott az egész társaság.

Borznak közben eszébe jutott, hogy valahonnan ismeri az idegent... Hopp! Hissen februárban már járt itt, s akkor is szállást kért! Oh, én ügyetlen — csapott a homlokára Borz — miért utastottam el! Ha akkor elfogom, ma már talán főfelügyelő lennék... Felvillant ugyan benne, hogy diákbizottság elé került az ügy, és százszor leiratták vele büntetésből, hogy „Lengyel diáknak ezentúl szállást adok” — de ezt a gondolatot gyorsan elhessegette.

Éjjelig várt, s akkor telefonált a rendőrségre, a légierőkhöz, a flottához és a tüzérséghez, hogy divergenst fogott, jöjjenek azonnal.

De csak egy URH-kocsi érkezett, két álmos rendőrrel. Borz még egyszer elutogta a helyzetet, aztán lábujjhegyen megindult a fiúk szobája felé. A rendőrök követték. Borz lel-

ki szemel előtt megjelent egy hatalmas kitüntetés csillogó képe.

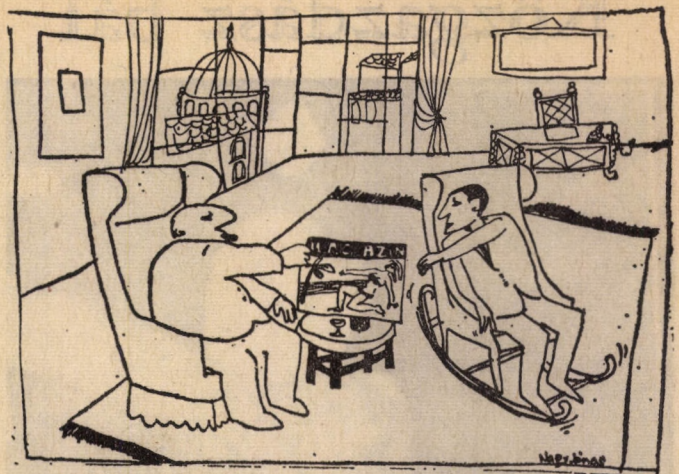
A rendőrök felébresztették a szoba 25 lakóját és sora igazoltattak mindenkit. Kiderült, hogy az idegen valóban lengyel, valóban közzgazdász és tényleg a Balkánra utazik. Borzban egy világ omlott össze. Arra gondolt, hogy újra le kell valami szörnységet százszor írnia...

És itt szakítsuk félbe a krídiákbizottság elé került az ügy, és százszor leiratták vele büntetésből, hogy „Lengyel diáknak ezentúl szállást adok” — de ezt a gondolatot gyorsan elhessegette.

Addig is, az öntevékenység jegyében próbálják olvasóink is törni a fejüket, milyen befejezéssel lehetne gyarapítani a magyar krimi irodalmat. Nem akarjuk befolyásolni önöket. Mindenki szabadon alkothat...

— rózsahegy —

ELSŐ NAP A VÁLLALATNÁL

— Aztán válassza ki ebből a titkárnököt is!

Kézilabda-mérkőzés — de milyen!?

Egyetemünk kézilabda-csapata az őszi forduló első helyezettjével játszott április 16-án. Persze, inkább csak játszott volna, ha engedik... Ki nem engedte? A pályán levő ellenfél.

Nem, nem azzal, hogy jobbak voltak, mint a mi játékosaink. Más módszerük volt. Pofont osztogattak, gáncoltak, löktek, ugyanakkor emlegették a drága jó... rokon kapcsolatokat.

A bíró sporttársról majdnem megfeledkeztem. Ő volt az, aki „kezeben tartotta” a meccset. Látták volna, hogy meg volt lepödvé, amikor játékosaink egy teljesen szabályos gól megadását kérték, négy főből álló szurkoló táborukkal együtt! (3 fő közülük idegen volt.)

Oh! Milyen lelkes is volt az ellenfél közönsége! Hogy tudták beczeni játékosainkat, és hová el nem küldték őket! Játékosaink ilyen körülmények között is jól küzdöttek, különösen figyelembe véve azt is, hogy ez volt az első mérkőzés. Kaput óz óta csak képzletben láttak...

Egyetértés—Közzgazdasági SC 16:13

Csapatunk a következő összehajrástban játszott: Kovács, Vörös, Mészáros, Lukács, Szilvási, Papp, Varga. Csere: Révbíró, Tigyi, Benkő.

A csapat valamennyi játékosára dicséretet érdemel. A mézőny legjobbjának kapusunk, Kovács bizonyult.

Nagy Gyula

RÖPLABDA

Tizenkét csapat részvételével indult április 16-án a röplabda Budapest I. osztályú bajnokság tavaszi fordulója.

Közzgazdasági Egyetem—Kőbányai Szerszám 3:0

Első mérkőzésünkön csapatunk Turzó, Bethlendi, Somogyi, Kocz, Harcsa (csere: Bognár) összehajrástban játszott.

Bár gyorsan ötpontos vezetéshez jutottunk, mégis nagyon izgalmasan alakult a mérkőzés sorsa. 13:9-es vezetésünk után feljöttek, s játszmáldát is szereztek, de csapatunk lelkes játékkal megfordította az eredményt.

A második forduló mérkőzését április 23-án, a BEAC-pályán játszották le.

Közzgazdasági Egyetem—Ganz-MÁVAG 3:1

Az első két mérkőzés eredménye, hanem a játék színvonalát tekintve is egyforma volt. Vitan felüli jó játékkal, mezőnyünkben és a hálónál az erőteljes ütéseikkel biztosan kerekedett felül csapatunk. A 15:5 pontarány megfelelően tükrözi ezt.

A Marx Károly Közzgazdasági Tudományi Egyetem lapja

Megjelenik kéthetente

Feladás s. szerkesztő:

Falken Pál

Szerkesztőség:

Bp. IX., Dimitrov tér 8.

III. emelet 381

Telefon: 136—850/138 mellék

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat

Készül a Szikra Lapnyomdában

Én is „Egyedül vagyok”

I. — és utolsó

Hosszú ideje tör már a nyakamra, ez a bű, emészt a bánat. Egész nap szótlanul ülök, és magam elé meredek. Reszket a Hold a tó vizén, és nagyon magányos vagyok. De csak én?

Elhatároztam, hogy részletesen megvizsgálom az egész egyetemi társadalmat érintő problémát, és nagyszabású ankétot rendezek a menzán. Annak ellenére, hogy az összejövetelt egyáltalán nem reklámoztam, az általam kigondolt időpontban (hétfőn déli 12 óra) mégis nagy tömeg gyűlt össze. Most láttam meg csak igazán a kérdés fontosságát, közérdekűségét. Mielőtt elszírnám saját bánatomat, hallgassunk meg néhány hozzászólást.

Luc Erna, harmadéves csak hosszas gondolkodás után válaszol:

— Igen, nagyon egyedül vagyok. A velem egykorúak őrültek. Egy évvel ezelőtt még bearányozta életem A Jenő (Elérzékenyül). A drága ember. Órákon át beszélgettünk irodalomról, Chopinről, az I. világháborúról. Elmesélte az összes nagy ütközeteit. Sokszor elvitt sétálni a Margitszigetre. Ilyenkor leültünk a lugasban a kispadra, és vártuk az alkonyt. Attízsedett a levegő, szívem a torkomban dobogott. Jenőke megviselt ölébe húzta a fejemet és fülembe súgta, hogy Prúntjőke. (Zokog.) Fél éve elhagyott. Azt mondta, hogy nem tudom kielégíteni a benne mélyen szunnyadó férfit.

— Vannak-e barátaid? — ezt kérdeztem Eszt Lenke második évfolyosón. Rám meresztí csodálatos nagy, fekete szemüvegét.

— Vannak — mondja, s ebben az egyszerű tömönlatban benne zeng az emberiség minden szenvedése, és gyönyöre. Ilyen dallamosan még senki nem mondta azt, hogy vannak.

— Olyan igazi, testi-lelki? — faggatom tovább felcsillanó szemekkel.

— Hová gondolsz? Én még olyat sose csináltam. Nekem a nagyanyu és a nagyapuci jelentik az igazi barátot.

— Voltál-e valaha szerelmes?

Elpirul.

— Voltam. Igaz szívből szerettem az általános iskolai matek tanáromat, de erre, saj-

nos, csak tavalyelőtt jöttem rá. Akkoriban még — én hülye — rajzszöveget tettem a székére. Üvöltött szegény, úgy fájt neki. Most nagyon egyedül vagyok.

Figyelemre méltó Trap Pistának, a Pomázi Egyetértés ificsapata (PEGYEFI) felett 1:0-ra győzedelmeskedő gyeplabdaválogatottunk népszerű középsejtárának a véleménye.

— Mindenki haver. Te is az vagy, ha békén hagysz.

— Csak anyit mondj, tudod-e, milyen érzés az igazi szerelem.

— Naná, egész éjjel azt ügködtem. Jó érzés. Több! Marha jó. Mondhatni (ásít), klassz. Na, szepasz.

— Várj! Csak egyet még. Egyedül vagy?

— Egy frászt. Szia! Agyalá Gyula negyedéves. Kedélyesen válaszol kérdéseimre.

— Minek nekem barát? Olyan jól megvagyok magammal. Gyalogelőt.

— Micsoda.

— Léptem a paraszttal. Most éppen sakkozom. Nem dicsekvésből mondom, de jó játékos vagyok. Sose kaptam még ki.

— Egyedül vagy?

— Én? Egyedül? Haha! Huszárefnégy üt!

Fú Ria szeméből sugárzik a kétségbeesés.

— Boldogtalan vagyok. Tudom, ez hihetetlenül hangzik. Gyakran szememre vetik, hogy minden második nap új fiúm van. De a lelke egynek se kell. Csak a nő látják bennem. Felviszem őket a lakásomra egyetem után egy kis kávéra. Társalogni szeretek, de előbb mindig átöltözöm. Pongyolában fesztelemb. Oh, férfiak! Ha tudnád mikre képesek! Mi, védtelen nők, teljesen ki vagyunk nekik szolgáltatva.

Megsajnáltam szegény kislányt. A kávéja tényleg nagyon finom volt...

Most újra egyedül járom a macskaköves utat. Rohan a század, fejlődik a technika, sátnyal a lélek. Elmúlik a nvár, évek múlnak el, mint ahogy ezt mindennap, legálabb két tucatszor hallom. Magányos világ, magányosak az emberek. Miért? Oh, miért?

— halász —

EGYEDÜL VAGYOK

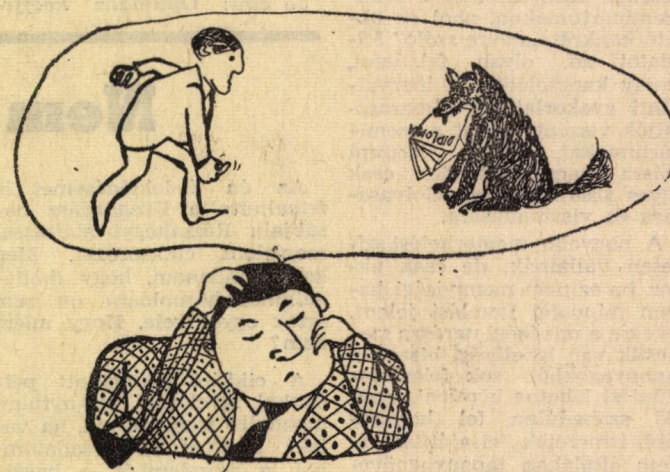
Más János

ÚJ SZENVEDÉLY

— Jó, jó, tegyék csak le!

VÍZIÓ A DIPLOMÁHOZ

Más János

A Schneider család

(FOLYTATÁSOS IZÉ)

3. rész

Az egyre erőteljesebben hallatszó ajtórugdosás Laci hazaérkezést jelezte. A mama sietett ajtót nyitni.

— Szia anyukám, képzeld, ma majdnem lebuktam. Azt kérdezi tőlem a Kovásznai, mondja, Schneider, hogy lehet az, hogy maga két év óta valahányszor hiányzik, mindig a XX. kerületi szemészetről hoz igazolást? Hát persze, össze-vissza dadogtam péntekenként kiújuló krónikus szembántalmakról, meg mindenféléről, nem mondhattam neki azt, nézze, tanár úr, nekem csak öt van ismerősöm, ha lesz máshol is, akkor a jövőben változatosabban fogom lógásaimat igazolni. Apával mi van, megjött már?

— Meg, de nagyon aggódom érte. Kocsi nélkül jött, állítólag elromlott és otthagya a jászkarafejtő szervizben. Alig evett, mert elrohant valami sürgős dologra hivatkozva.

— Holokot? Ez érdekes. Nem is tudtam, hogy a magánsektor is foglalkozik vele. A főosztályvezető elvett egy tíz éve lejárt fényképes horgászjegyet, és ezt időnként felmutatva, sikeresen áttört a tömegben. Legnagyobb megdöbbenésére, a nézők által kétségkívül elmeháborodottnak tartott egyénben, ki kedvesen egyre azt ordította, hogy itt a friss csemege homok, Schneider kartársra ismert. Felvette azt az arcát, amellyel nézni szokott és megkérdezte.

— Ha nem zavarlak, Schneider kartárs, mit csinálsz itt? Eee... szervusz, Tolcsvai kartárs, örülök, hogy lát-

vásárolni, és értesülései alapján fáradt ide, de ez egyszer, teljesen érthető okokból, nem vette igénybe a vállalati kocsit.

Kiérve hatalmas csődületet pillantott meg, s mivel azon emberek közé tartozott, kik imádják az ilyenfajta csoportosulást, hol' mindig valami érdekeset, gázolást, késelést, vagy más efféléit látni, megkérdezte valakitől, hogy miért ez a nagy tömeg.

— Egy örült homokot árul — felelte az illető.

— Homokot? Ez érdekes. Nem is tudtam, hogy a magánsektor is foglalkozik vele.

A főosztályvezető elvett egy tíz éve lejárt fényképes horgászjegyet, és ezt időnként felmutatva, sikeresen áttört a tömegben. Legnagyobb megdöbbenésére, a nézők által kétségkívül elmeháborodottnak tartott egyénben, ki kedvesen egyre azt ordította, hogy itt a friss csemege homok, Schneider kartársra ismert. Felvette azt az arcát, amellyel nézni szokott és megkérdezte.

— Ha nem zavarlak, Schneider kartárs, mit csinálsz itt? Eee... szervusz, Tolcsvai kartárs, örülök, hogy lát-

lak (de még mennyire), háát, semmit, csak úgy itt vagyok. — Méghozzá elég félreérthető helyzetben. Remélem, tudsz rá magyarázatot adni, de talán négysszemközti, jó?

A tömeg rémülten nyitott utat a papa ostorcsapásaitól megbokrosodott lovagnak, s azok az igazlovak ősi ösztönétől vezérelve, egy kocsmá előtt lehorgonyoztak, már amennyire két ló le tud horgonyozni.

A kocsmában, melyet teljesen érthetetlenül falatozóknak hívtak, senki sem falatozott, viszont annál inkább ivott. Ide betérve a papa mindent elmesélt a főosztályvezetőnek, a homok felfedezéséről egész a lovaskocsi kölcsönkéréséig.

— Az úgy nagyon súlyos, mondhatnám, gyárunk létkérdéséről van szó — állapította meg Tolcsvai. — Megkérlek, egyelőre ne beszélj róla senkinek. Ezt annál is jobban teszed, mert a te szereped sem teljesen tisztázott. Egyesek könnyen megvoldhatnak azzal, hogy lopott homokkal manipulálsz és az egész alföldi homokhistóriát csak ködösítésnek találtad ki.

— A papa szobájának ajtaján

Kovács kartárs, a vállalat kengyelfutója kopogott. Munkaköre úgyszólván semmiféle munkát nem tartalmazott, viszont ezt nagyszerűen palástolta feljebbvalói előtt. Egész nap ideoda mászkált, hóna alatt egy aktával, mintha valami sürgős dolga lenne. Pár év alatt ezt a sürgős-forgást olyan művészi fokra emelte, hogy ki is tüntették.

Kovács kartárs tehát kopogott. A kopogtatás szép és nemes hagyomány volt a gyár hivatalnokainak körében. A tisztviselők így fejezték ki megbecsülésüket egymás iránt, mintegy figyelmeztetve a bent ülőt, hogy hagyja abba az újságolvasást, a keresztretjétnyfejtést, vagy a madarak etetését.

Kengyelfutó kartárs kívárta a kopogtatás utáni kötelező harminc másodpercet és midőn belépett, a papa már munkájába temetkezve fogadta.

— Bocsáss meg, Schneider kartárs, hogy zavarlak, de az igazgató kartárs szeretne veled sürgősen beszélni.

Farkasházy Tivadar

(Folytatjuk)